

Luggemise d.

I.

Oli üks weike terrane tüttarlaps, Maria nimmi, kaksteistkümnend aastat wanna, lahke illusa näoga. Sedda sadeti isä kääst iggal Jummalä päwal metsa, ilm olgo kui tahtes. Piddi seält kuiwi ofse korjama, mis tuul oli mahha aianud, ja mis neil koddõ kütmisses tarwis läksid. Kui tuul ei olnud mitte paljo mahha aianud, et waene laps ei janud mitte suurt kimpo korjata, siis isä taples hirmsaste lapiega, ja wahhel juhtus kül weel furjemat temmale. Mees oli wiimne tigge ja nurjato loom, kes ei kannud ei suggogi hoolt omma naese egga omma kolme laste eest, ja nisammoti wäbbe omma kingseppa ammeti pärrast. Kõrts ei jät nud temmale seks ühtegi aega järrele. Ei mitte allati ei

olnud temma nisuggust süleannetumat olnud, waid olli kül, enne sedda aega, mõistnud ennese ja perre eest targaste murretseda. Agga kui raskemad aiad ja haigus sed ollid teinud, et maia luggu rippalisseks läks, olli mees nufraks nurigaaks sanud. Otsis selle wasto abbi õnnetuma lahkumisse läbbi. Sepärrast ei ükski ei tarwitand tedda wi maks ennam temma ammeti polest, ja perre läks üsna nurja. Naene olli kül weel tül aega murrelinne hing temma omma eest ja muido ka wäsimatta tõteggija, agga Jummal pärrago, nisammoti kui mees, pimne Jummalä pühha sanna polest. Ja kust wõta ka sedda walgust, sest et ramatuid ei olnud neil mitte, ja kui olleks ka, mõllemad ei oskand sugugi luggeda, ja kirrik olli neil üsna wõõras kocht. Naene piddi nüüd sedda toitmisse murret ehnepe peäle üksnes wõtma, ja se läks temmale ni kaua häddaste korda, kui jõudis kui personaene teistele tõõd tehha. Agga sest et se kibbe maia murre,